

lade, at deres indiske Søstre blev behandlet, som de blev. Dette vilde sikkert ligge i alles Interesser, der interesserer sig for Missionen, for en Flod kan aldrig hæve sig over sit Udspring.

Forf. taler derefter om, hvorledes Lovene i det kristne Land byder Kvinden lavere Løn for sit Arbejde end Manden, hvorledes de stiller hende i Tilfælde af Skilsmisse, i Retning af Raadighed overfor den Formue, hun har medbragt i Ægteskabet o. s. v. og viser derefter, at vi ikke altid har Ret i vor Forargelse over Hedninger og Muhamedanere og over Glæde og Stoltthed over os selv.

Hun omtaler vor Forargelse over Barneægteskabets Forbandelse i Indien, men hvor haard Straf faar en Mand for at øve Voldtægt mod et 12 Aars Pigebarn i England?*) To Aar! Er der ikke en Bjælke, vi kunde behøve at fjerne fra vore egne Øjne? Har Kirken nogensinde protesteret mod disse Misforhold?

Vi roser os af, at Kvinden er skærmet og beskyttet i de kristne Lande. Har vi egentlig Grund dertil?

Forf. fortæller meget betegnende, om en Mand fra Ny Zealand, der nu bor i England, og som i 1910 blev opfordret til at skrive under paa en Adresse til Regeringen om at give den engelske Kvinde Stemmeret: „Det har jeg ikke Lyst til“, sagde han. „Paa Ny Zealand, hvor Kvinderne har Stemmeret, faar man 6 Maaneder for at give sin Kone Klø, her kan man gøre det for 5 Shilling (ca. 4,50 Kr.).

Hvad skal vi sige om Danmark? Hvormange troende Kvinder kender vore Love paa dette Punkt eller bekymrer sig derom.

Red.

En meget kendt og anset Dommer sagde nylig: „Halvdelen af de Forbrydelser og over Halvdelen af al den Elendighed, som jeg kommer under Vejr med under mine Embedsforretninger, skyldes den Ide, at Manden alene skal herske“. „Og dette er vi jo Skyld i“, sagde en amerikansk Arbejderkone i sin Henvendelse til Guvernøren i sin Stat om Stemmeret, „for vi har jo selv gjort dem saa indbildske“.

Som i Danmark saaledes i England — dog langt værre — faar Mænd bestandig en meget højere Løn end Kvinder. Man siger, at det kommer af, at Manden skal underholde Familien, men Pebersvendene faar ingen Afkortning i Lønnen, og Enkerne faar ikke det samme som en Mand; i London er der Distrikter, hvor 80 pCt. af Børnene underholdes af deres Mødre; men dette tages der intet Hensyn til, naar disses Løn fastsættes. Efter at have anført et Par særlig graverende Tilfælde, fortsætter Forf.:

„Ved en underlig Skæbnens Ironi, hørte jeg netop om det sidste Tilfælde, just som jeg fik Anmodning om at skrive en Brochure om Indien. For at give mig Anvisning paa, hvor stor den maatte være, sendte man mig samtidig et lille Skrift, der handlede om de indiske Enker. Alt hvad der blev sagt om dem, var saa sørgelig sandt, men til Slutning konstateredes der med Tilfredshed: „Her hjemme sørger vi rigtignok med anderledes Omhu for Enkerne“. Kan man tænke sig noget, der strider mere himmelraabende mod de virkelige Forhold? Og kan I, der undertiden sørger over den Ligegyldighed „hvormed det engelske Folk møder Kvindernes